Андон Янев - Късето за ХРИСТО ЧЕРНОПЕЕВ

Христо Чернопеев дойде веднаж в гр. Дупница да вземе материали и оръжие и да въоръжи една по-голяма чета. Отишъл в квартирата на Хаджи Атанас. Към пладне четата започнала да се въоръжава в една от стаите в зимника. Четниците били петнадесет души. През това време властта в България преследваше нашите чети. (1902) Окръжният управител се научил че Христо Чернопеев е там и се въоражава заедно с четата. Началникът нарежда да се блокира къщата и цялата махала, разбира се отдалеч. След това началникът, придружен от един старши влиза при Чернопеев и го поканва той заедно с секретаря си да отидат в околийското управление. Чернопеев му казва, какво има да му казва, сега, тук да му каже и че в управлението няма да отиде. Началникът му отговаря, че "тук не е управление околийско". Чернопеев му отговаря, че той знае намеренията му, но това, което е запланувал няма да постигне. Началникът му казва, че трябва да се подчини, че той е власт и ако не се подчиниш "в името на закона ще бъдеш арестуван". Значи аз да отида в околийското управление за да бъда арестуван, а другарите да се предадат. По едно време едно от момчетата се провиква и казва на Чернопеев, че едно момче от вън е дошло и иска да му каже нещо. То съобщава, че цялата махала била блокирана. Връща се Чернопеев при другарите си. Началникът сега му казва - в името на закона арестувам те - хайде в управлението. Чернопеев му казва, че и организацията има закони, изважда пистолета и нарежда другарите да арестуват началника. Заповядва началникът да свали сабята си защото в противен случай ще бъде убит. Началникът вижда, че положението започва да става сериозно и предава сабята си. Задържат го и му поставят часови. Началникът почва да моли Чернопеев да го пусне. Чернопеев отказва и му отговаря: ти мислиш, че аз не зная че къщата е блокирана. Сега ще напиша едно писмо и ти ще го подпишеш. Докато блокадата не се вдигне аз няма да изляза - заявява Черно-

пеев. Черн°пеев нарежда секретаря му Андрея Дим°в Д°курчев да напише писм° ,°т имет° на началника,п°сле т°й му г° дава да г° п°дпише. П°сле т°й предава писм°т° на едн° дете да г° предаде на в°дача на бл°кадата. След п°лучаване на писм°т° бл°кадата била вдигната. След т°ва Черн°пеев се °бърща към началника и му казва : аз тебе няма да пусна. Държи г° д° вечерта. К°гат° тръгнали към Вача П°ляна минали през махала Бешика. С тях е и началника и п°сле вън °т града през г°рата,тук Черн°пеев пуснал началника казвайки му: хайде сега върви в °к°лийск°т° управление и прави какв°-т° искаш,заш°т° ти си началник на града. Христ° Черн°пеев стигнал в Рила и към манастира прехвърлил границата. Т°ва беше преди въ-станиет°. Андреа Д°курчев аз изпратих при Черн°пеев

xxx

Т°ва бе през 1900-1 г. д°йд°х в България за °ръжие. °баче са ме предали. Аз °тстъпих на г°ре, през г°рата. П°лицията се спусна навсякъде. Вдигна се милиция. Аз не исках да °ткрия °гън,заш°т° не искахме в България да правим сражения. Х°диха п° мен. Кат° набли жихме границата видях ,че ше ме срешнат п°ст°вете. Минахме през една г°ра, п°сле една п°ляна. Аз пуснах другарите и дад°х запов°вед да бл°киран п°ляната. Казах си старшията ще влезе в бл°катата. Седнах на п°ляната с един °т другарите. Старшията кат° влезе в п°ляната вдигна пушката и каза: предай се заш°т° ще те убия. Аз хвърлих м°ята пушка и казах да стреля, зап°вядайте аз се предавам. Аз бях на ст°тина крачки °т нег°.Тъкм° т°й излезе 1°-15 крачки °т г°рата аз веднага извиках: бърз° пресече пътя и веднага да ги изл°вите. А, аз веднага грабнах пушката и извиках: не мърдайте заш°т° ще бъдете убити!Другарите пресек°ха верига и извикаха на старшията предай се,заш°т° ще бъдеш убит! Дад°х зап°вед да задържат старшията и нег°вите жандари. Накарах старшията да напише писм° д° п°терата. Преди т°ва наредих да г° завържат. Накарах да напише писм° д° п°терата да спре движениет° си напред и да се върне °братн°. Беше °ше видел°. Преди да преминем границата взехме техните пушки и

искарахме затв°рите им и ги турнахме в една т°рба и п°теглихме за границата. Минахме границата,вървехме °к°л° кил°метър-два. Те се м°леха да ги пуснем °ще на българска терит°рия, °баче аз не ги пуснах. П°сле ги върнахме °братн° °т границата с двама селяни кат° им казахме: ет° ви пушките,ет° ви затв°рите. П°сле казахме на старшията:- ак° ти е д°бре излез и други път да ни г°ниш. А т°й ми °тг°в°ри: п°-хубав° беше да ме убиете,заш°т° сега ще бъда съден °т българската власт. Аз му °тг°в°рих ,че т°ва не е м°я раб°та. Р°к°х си будала,к°й ти е крив,к°й те кара да ме г°ниш,ти къ°рав ли си та влезе между нас. Ще °тстъпваме д° кат° м°жем. °баче кат° не м°жем ние ще стреляме на мес° без разлика. Заш°т° ние не м°жем да сл°жим °ръжиет° и да ни разкарвате и да пр°давате кискин °цет с нас. Хайде вървете п°-ск°р° за България,заш°т° нямам време да се разправям с вас. След т°ва азр заминах за К°чанск°. Сражарите ги изпратихме.

Записал : Б°ян Мирчев